

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

TIEDOTUS/RAAMATTUKIRJE

Nro 3/03 – 26.8.2003

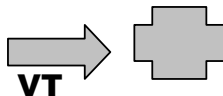
Hyvä ystävä

Runsaat kaksi viikkoa sitten, 9.8.2003 järjesti Suomen Evankeliumikoulu ensimmäisen opintopäivän. Käytännössä se merkitsi neljän luennon sarjaa Kalevan kirkon seurakuntasalissa Tampereella. Päivän toisena järjestäjänä oli Tampereen Raamattukoulu, joka lokakuun lopussa viettää 50-vuotisjuhliiaan. Raamattukoulu on suurenmoinen esimerkki uskollisesta Raamatun opettamisesta Tampereella. Sellaisia kouluja soisi olevan kaikilla paikkakunnilla.

Seuraavassa ote yhdestä Tampereella pidetystä luennosta. Aiheena olivat sanat ”Takaisin Golgatalle!”

Takaisin Golgatalle!

”Vanhaa testamenttia on verrattu nuoleen, joka viittaa ajassa eteenpäin kohti Messiaan tuloa ja kohti Jeesuksen ristiä. Asian voisi kuvata näin:

Jeesus ja myöhemmin apostolit puhuivat ja kirjoittivat usein siitä, miten juutalaisten pyhät Kirjoitukset toteutuivat Jeesuksen tultua ja kuoltua Golgatalle. Ei tarvitse kuin avata ensimmäisestä evankeliumista luku 26 ja asia käy selväksi. Jeesus sanoo siinä: ”Ihmisen Poika lähtee pois *juuri niin kuin kirjoituksissa hänestä sanotaan*”, Matt. 26:24. – Muutamaa jaetta myöhemmin Jeesus sanoo: ”*Kaikki tämä on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset kävisivät toteen*”, Matt 26:56.

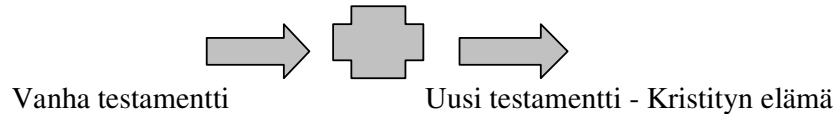
Vanha testamentti on kuin nuoli eteenpäin ja aivan erityisesti se on kuin nuoli Golgatalle. Tästä vallitsee kristittyjen keskuudessa melko suuri yksimielisyys.

Mihin Uusi testamentti tähtää?

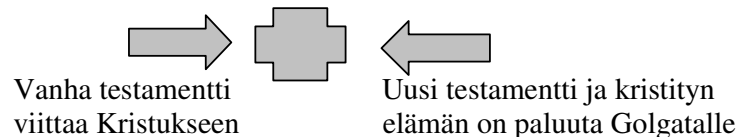
Kun otamme esille *Uuden testamentin*, yksimielisyyttä ei enää löydy siitä, minne suuntaan se osoittaa eli mihin suuntaan sitä kuvaava nuoli pitäisi piirtää.

Monien ajatus kulkee tähän tapaan: Vanha Testamentti viittaa kyllä Kristukseen aivan kuin nuoli kohti ristiä, näin: → +. Kristuksessa toteutuivat Vanhan testamentin lupaukset tulevasta sovittajasta. Kristus on kuin portti, joka on täynnä armoa ja anteeksiantamusta. Hänen kauttaan syntiset pääsevät sisälle Jumalan valtakuntaan.

Mutta kun ihminen on kulkenut tämän portin kautta, hänen katseensa tulee kiinnittyä uudestaan eteenpäin: edessä olevaan kristityn elämään ja edessä olevaan päämäärään, taivaaseen. Sinne pääsevät ne, jotka ovat saaneet Jeesukselta armon ja jotka sen jälkeen ovat täyttäneet Jumalan tahdon ja eläneet hänelle kuuliaisista elämää. Tämän opin voisi kuvata näin:

Toinen osa kristityistä kuitenkin ymmärtää Uuden testamentin sisällön siten, että sitä voi verrata nuoleen, joka viittaa Kristukseen ja Golgatalle aivan niin kuin Vanha testamenttikin tekee. Tämän mukaan koko Raamatun keskus on Jeesus ja Golgata. Asian voisi kuvata näin:

Tämän mukaan Jumalan tarkoitus on, että ihminen kulkee Kristus-portin kautta sisälle hänen valtakuntaansa. Sen jälkeen kun ihminen on saanut armon ja anteeksiantamuksen, *hän ei jatka Golgatalta eteenpäin*, vaan kääntyneenä hän alkaa elää Jumalan lapsena silmiensä edessä ristiinnaulittu Jeesus eli Jumalan sovitustyö. Siksi hän palaa Golgatalle yhä uudestaan.

Helluntain jälkeen

Apostolien ensimmäiset puheet helluntain jälkeen ovat kaikki kuin nuolia Jeesukseen, joka oli teloitettu vähän aikaisemmin. Helluntaina Pietari opetti juutalaisia näin: “Jeesus Nasaretilainen oli Jumalan teitä varten valitsema mies... Tämän Jeesuksen *te surmasitte*. Te panitte lakia tuntemattomat pakanat *naulitsemaan hänet ristiin...*”, Apt. 2:22-23. 8. Pietari selvästikin pyytää kuulijoitaan helluntaina katsomaan ajassa taaksepäin, Golgatalle.

Vähän myöhemmin kokoontui juutalaisten johto kuulustelemaan Pietaria ja Johannesta, Apt. 4:5-6. Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: “Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! Jos meidät nyt pannaan vastaamaan sairaalle tekemästämme hyvästä teosta... niin tietäkää tämä... se tapahtui Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä. Hänet te *ristiinnaulitsitte...* Hän on se kivi, joka ei teille rakentajille kelvannut mutta josta on tullut *kulmakivi*. Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidän pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla”, Apt. 4:9-12.

Golgata on takana, Jeesuksen hautaus on takana, hänen ylösnousemuksensa kuolleista on takana, hänen taivaaseen astumisensa on takana ja helluntapäivä on takana. Mutta näistä huolimatta apostolit eivät lähteneet eteenpäin, vaan puheesta toiseen he toistivat samaa asiaa: Ristiinnaulittu Jeesus Kristus on ydin, pääasia, kulmakivi, ainoa pelastaja.

Tämän saman asian ilmaisi omalla tavallaan myös heprealaiskirjeen kirjoittaja kun hän sanoi: ”Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, *katse suunnattuna Jeesukseen*”. Hän ei kehota kirjeen lukijoita katsomaan tyhjiin hautaan eikä ylösnousemukseen, ei taivaaseen astumiseen eikä Hengen vuodattamiseen, vaan Jeesukseen. Heprealaiskirjeen kirjoittaja neuvoo meitä juoksemaan katse suunnattuna taaksepäin - siis eteenpäin antamatta kuitenkaan katseen irrota ristiinnaulitusta Jeesuksesta.

Myös apostoli Paavalin opetuksen pääsisältö oli ristiinnaulittu Jeesus. Hän loi silmänsä ristiinnaulittuun Jeesukseen aina kun hän tuli uudelle paikkakunnalle. Ja sitä, mitä hän näki, sitä hän opetti. Korinttilaisia hän muistutti: ”Kun tulin luoksenne... en julistanut Jumalan salaisuutta teille suurenmoisen puhetaidon tai viisauden keinoin. En halunnut tietää teidän luonanne *mistään muusta* kuin Jeesuksesta Kristuksesta, *en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta*. 1. Kor. 2:1-2.

Golgata on keskus taivaassakin

Aivan saman näemme tapahtuvan taivaassakin. Ilmestyskirjan 4. luvussa Johannes kertoo: ”Siinä samassa olin Hengen vallassa.” – Katso ystävä, mitä ihminen näkee kun hän on Hengen vallassa! Johannes kirjoittaa: ”Näin, että taivaassa oli valtaistuini... Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele... Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa... Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon edessä vanhinten *keskellä* seisoivat karitsa. *Se oli kuin teurastettu*”, Ilm. 4:2-6; 5:6.

Golgata on keskus vielä taivaastakin katsottuna! Uusi testamentti ei ole kuin eteenpäin lentävä nuoli. Se on kuin nuoli, joka taivaasta ja iankaikkisuudesta saakka viittaa takaisin Golgatalle. Taivaassa, Pyhän Hengen vallassa, Johannes näki Karitsan, ikään kuin teurastetun. Se on vertauskuva, joka tarkoittaa ristiinnaulittua Jeesusta. Tälle *teurastetulle Golgatan uhrikaritsalle* ”ne neljä olentoa ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta” lauloivat: ”Sinä olet arvokas ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä *sinut on teurastettu*, olet *verelläsi ostanut* Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista.” Johannes jatkaa: ”Valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympärillä näin suuren joukon enkeleitä ja kuuli heidän äänensä. Heitä oli lukemattomia, kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he lausuvat kovalla äänellä: - Karitsa, joka on *teurastettu*, on *arvokas* saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen”, Ilm. 5:9-12.

Tämän me voisimme kiteyttää muotoon: Golgatan sovitustyö ei ole virstanpylväs ihmisen matkalla maasta taivaaseen. Virstanpylvään sijasta Golgata on ihmisen ikuinen päämäärä. Olimme paitsi Jumalan valtakunnan ulkopuolella tai sen sisäpuolella, maassa tai taivaassa, paras kehoitus, mikä meille voidaan antaa on heprealaiskirjeen 12. luvun alku: Eläkää ”*katse suunnattuna Jeesukseen*, joka häpeästä välittämättä *kesti ristillä...*”

Juuri niin tekevät ne neljä olentoa ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja ne sadat miljoonat enkelit, jotka Johannes näki taivaassa. He kaikki tietävät, että tärkeintä, mitä luomakunnassa on tapahtunut, on tapahtunut Golgatalla. Mitään suurempaa, mitään arvokkaampaa, mitään merkittävämpää Jumala ei ole tehnyt. Sen tähden ei ole olemassa mitään enempää kuin mitä Golgata

on eikä ihminen voi saada mitään enempää kuin mitä hän saa Golgatalta. Golgata ei ole hyvä alku josta ihmisen pitäisi päästä omin neuvoin eteenpäin. Jokainen askel Golgatalta ”eteenpäin” on askel kauemmaksi Golgatalta, Jumalan suurimmasta ja arvokkaimmasta työstä.

Palataan Golgatalle.

Per-Olof Malk

Anteeksiantamaton?

Elämäni varrella olen tavannut teitä, jotka olette olleet ahdistuneita siksi, että olette uskoneet – tai pelänneet – että olette Jumalan edessä tehneet jotakin anteeksiantamattoman pahaa. Te olette olleet sen kauhistavan pelon vallassa, että tekonne ovat peruuttamattomasti vieneet teiltä toivon iankaikkisesta elämästä. Raamattuunkin vedoten olette joskus osoittaneet, ettei Jumala voi enää auttaa teitä.

Te olette tunteneet elämäenne jatkuvan, mutta se on ollut tuskaista elämää, koska olette mielestänne jo valinneet ikuisen kohtalonne – ja valinneet sen kohtalokkaasti väärin. Kaikki tapahtui jonakin ohikiitävänä hetkenä nopeasti – tai sitten jonkin pitemmän elämänjakson aikana. Nyt tehtyä ei saa tekemättömäksi.

Kun olette kuvanneet tilannettanne, olette kertoneet löytäneenne kaltaisenne hahmon Raamatusta. Jotkut ovat kokeneet olevansa kuin kuningas Saul, toiset ovat kokeneet toimineensa kuin Esau, tuo Iisakin ja Rebekan poika, joka möi esikoisen oikeutensa veljelleen Jaakobille papukeitosta, 1. Moos. 25. Ja on teitä, jotka olette kokeneet olevanne kuin Juudas, joka kavalsi Jeesuksen. Muitakin Raamatun henkilöitä olette maininneet.

Poimitaan niiden joukosta Esau. Teidän mielestänne esikoisoikeus kuvaa iankaikkista elämää ja te olette pelänneet ja uskoneet, että te olette tehneet niin kuin Esau teki; te olette kokeneet peruuttamattomasti menettäneenne iankaikkisen elämän. Te olette myös muistaneet heprealaiskirjeen kirjoittajan sanat Esausta: ”Hän ei saanut tilaisuutta parannukseen, vaikka hän sitä itkien anoi”, Hepr. 12. Teitä on järkyttänyt aivan erityisesti se, ettei Esau saanut enää takaisin sitä, minkä hän oli menettänyt.

Katsotaanko tuota merkillistä tapahtumasarjaa 1. Moos. 25. luvun lopussa vielä kerran? Jaakob oli juuri valmistamassa ruokaa kun hänen veljensä Esau tuli nälkäisenä kotiin. Mitä Jaakobin voisi olettaa tuollaisessa tilanteessa sanovan? Eikö olisi ollut luontevaa, jos hän olisi sanonut: ”Hyvä kun tulit, veljeni. Minulla on tässä keitto juuri valmiina. Tahtoisitko syödä?” Näin ei tapahtunut. Sen sijaan Esau joutui pyytämään veljeltään ruokaa.

Mitä Jaakobista voisi pyynnön jälkeen sanoa? Eikö vastaukseksi sopisi esim.: ”Totta kai veljeni sinä saat syödä! Tässä on, ole hyvä!” Mutta näinäkään ei käynyt. Sen sijaan Jaakob käytti veljensä tilannetta hyväkseen ja pyysi keiton vastineeksi Esaulta tämän esikoisoikeutta, jotakin, mikä siihen

aikaan oli hyvin avokasta. Varmemman vakuudeksi Jaakob vaati Esauta ensin vannomaan, että hän myy esikoisuutensa ennen kuin hän antoi veljelleen keittoa.

Esaun kannalta tätä asiaa on käsitelty lukemattomat kerrat. Mutta eikö Jaakob tehnyt mitään kohtalokasta tässä? Rakastiko hän lähimmäistään? Antoi-ko hän valmistamaansa ruokaa nälkäiselle veljelleen? Käyttikö hän veljensä tilannetta hyväkseen? Oliko ylipäättään oikein, että hän pyysi veljelleen kuulunutta esikoisoikeutta itselleen? Kiristikö hän mahdollisesti veljeltään esikoisoikeuden? Eikö hän menetellyt veljeään kohtaan itsekkäästi ja rumasti, suorastaan hyvin väärin ja Raamatun vastaisesti?

Eikä tässä kaikki. Kun tuli aika, jolloin Iisak koki kuoleman lähestyvän, hän halusi siunata esikoispoikansa Esaun erityisellä siunauksella. Vanha Iisak siis piti Esauta yhä esikoispoikanaan tuosta keittojupakasta huolimatta. Mutta poikien äiti oli salaa kuunnellut Iisakin ja Esaun keskustelua ja hän ryhtyi poikansa Jaakobin kanssa käyttämään hyväksi Iisak-isän sokeutta.

Kuvaus luvussa 27 on tuttu. Se on täynnä petosta ja vanhan miehen harhaan johtamista, Jaakobin pukemista Esaun vaatteisiin ja hänen ihonsa peittämistä vuohen nahoilla Iisakin peittämiseksi. Iisakin sokeutta käytettiin siis sumeilematta hyväksi – samoin kuin valhetta. Kun epäilevä Iisak kysyi Jaakobilta ennen siunausta: ”Oletko sinä todella poikani Esau?”, Jaakob vastasi: ”Olen.” Eikö tämä ole mitään? Esauko vain oli syyllinen?

Sitten tuli Esau kotiin käytyään metsällä niin kuin isä oli pyytännyt. Nopeasti selvisi, että Jaakob oli petoksella saanut isän siunauksen, sellaisen, jota ei toiselle enää voitu antaa. Niin Jaakob osoitti olevansa nimensä veroinen; Jaakobhan tarkoittaa ”Hän pettää”.

Teemme Esaulle vääryyttä jos pidämme häntä yksin syyllisenä emmekä ota huomioon Jaakobin tekoja. Kyllä Jaakob kantaa raskaan vastuun siitä, että tapahtui niin kuin tapahtui. Iisak totesikin itkevälle Esaulle lopulta: ”Veljesi tuli kavalasti ja vei sinulta siunauksen.” Jo Iisak ymmärsi kuka oli menetellyt väärin.

Kun te ja muut kauhistutte sitä, että te olette tehneet jotakin peruuttamatonta iankaikkisen elämänne kannalta, niin älkää katsoko vain Esaun osuutta. Katsokaa kokonaisuutta, tehkää oikea tuomio ja nähkää, mitä Jaakob teki ja minkä hän petoksella veljeltään vei. Mitä syvemmin te tutkutte Jaakobin osuutta noissa tapahtumissa, sitä selvemmäksi teille käy, että Jaakob ei ollut veljeään parempi. Moni olisi valmis sanomaan, että Esau lopulta oli parempi mutta Jaakob voitti hänet viekkauudessa.

Kun joskus taas ajattelette, että te olette tehneet peruttamattomasti jotakin pahaa Jumalan silmissä, niin sijoittakaa itsenne silloin Jaakobinkin osaan. Hän se varsinaisesti rikkoi Jumalan tahdon - ja vieläpä monta kertaa. Lisäksi hän aiheutti veljelleen elinikäisen menetyksen ja äärettömän syvän surun - ja isänsä mielessä hänestä tuli petturi. Mutta yhtä kaikki, Jumala antoi hänelle kaiken anteeksi ja valitsi hänet. - *POM*

Evangeliumi

Se avaa kaikki lukot, se tukkii kaikki kidat,
se irroittaa kaikki kahleet, se taittaa kaikki nuolet.
Se antaa täydellisen suojan kaikkia pimeyden voimia vastaan.

Se ei varjele ruumistani sairastumiselta,
se ei estä minua kärsimästä ja kuolemasta.
Se ei varjele vääryyden kokemiselta ja vääryyden tekemiseltä.

Mutta keskellä kuolemaa se antaa elämän,
keskellä syntii se antaa armon.
Keskellä pahimpia kauhuja se antaa turvallisen toivon.

Se ei varjele sieluani puhtaana mutta se puhdistaa minun sieluni.
Se ei estä minua kuolemasta mutta se antaa iankaikkisen elämän.
Se ei anna ystäviä, mutta se antaa minulle rakastavan Jumalan.

Evangeliumi avaa kaikki lukot ja tukkii kaikki kidat,
se irroittaa kaikki kahleet ja taittaa kaikki nuolet.
Ja se antaa täydellisen suojan kaikkia pimeyden voimia vastaan.

POM

KIITOS

teille ystävät, jotka Sansan kesäpäiviltä muistitte meitä kukkalähetyksellä!
Se toi mieleen monia hyviä muistoja yhteisten vuosien varrelta. Viime aikojen tapahtumien vuoksi emme enää voi osallistua päiville, vaikka teitä ikävöimmekin. Siksi lähetyksenne oli meille erityisen puhutteleva.

- Liisa ja Per-Olof Malk

P.S. Lähetimme yllä olevan maksullisen kiitosilmoituksen Sansalle julkaistavaksi Lähdelehdessä. Halusimme sillä tavalla kiittää ystäviä saamistamme kukista ja tervehdyksestä ja kuluneista vuosikymmenistä. Sansasta kuitenkin ilmoitettiin meille, ettei tuota yllä olevaa ilmoitusta voida lehdessä julkaista. Siksi kiitämme teitä tässä, vaikka tavoitammekin teistä vain pienen osan.

Toiminta käynnistyi!

Lauantaina 9.8. klo 13 järjesti Suomen Evangeliumikoulu yhdessä Tampereen paikallisen Raamattukoulun kanssa **raamattupäivän** Kalevan kirkossa. Luennoitsijoina toimivat rovastit Olavi Peltola ja Per-Olof Malk. Sanoma keskittyi hengellisen elämän perusasioihin. Odotettua suurempi kuulijakunta antoi palautteen jonka mukaan ”tällaista opetusta on liian vähän” ja ”tällaisia luentoja tarvitaan”.

Tampereella jatketaan kun Tampereen raamattukoulu aloittaa lukuvuotensa syyskuussa. Rov. Per-Olof Malk luennoi maanantai-iltaisin aiheena 2. Korinttilaiskirje. Luennot pidetään Kalevan kirkon seurakuntasalissa 15.9., 22.9., 29.9., 3.11. ja 10.11. klo 18.30. Tervetuloa!

Seuraavat suunnitteilla olevat raamattuluennot ovat **Kuopiossa, Kaavilla, Helsingissä ja Jyväskylässä**. Kaavilla ohjelmaa on perjantaina 17.10. sekä sunnuntaina 19.10. Kuopiossa on luentosarja lauantaina 18.10.. Helsingissä mukana opettajana on rov. Olavi Peltola – niin kuin hän oli Tampereella Evankeliumikoulun alkajaisluennoilla. Tarkempia tietoja kyseisten alueiden lehdissä sekä tämän tiedotuskirjeen seuraavassa numerossa.

Kirje. Jatkuvana yhteydenpidon muotona toimii siis tämä kirje, jota on tarkoitus lähettää sitä tilanneille 4-6 viikon välein. Jos joku haluaa osallistua kirjeen painatus- ja postimaksukuluihin, otamme tuen kiitollisina vastaan. Kiitos myös niille, jotka taloudellisesti ovat halunneet tukea luento- ja julkaisutoimintaamme!

Tämä kirje on luettavissa **Internetissä**. Suomen Evankeliumikoulun Internet-sivujen määrä on kasvamassa ja opiskelumateriaalinkin tarjonta on laajenemassa. Syksyn mittaan valmistunee Internetiin Katekismuksen opiskelukurssi.

Raamattu- ja virkistymismatka Budapestiin. Alustavasti suunnittelemme 5-7 päivän mittaista raamattu- ja virkistysmatkaa Unkarin pääkaupunkiin Budapestiin ensi vuonna (2004). Jos haluat, voit kertoa meille matkatoiveistasi (mielestäsi paras ajankohta, kesto jne.) vaikkeet lähtisikään matkalle.

Lainaa Tampereen luennot Video CD:nä

Tampereella 9.8. pidetyn raamattupäivän kaksi pääluentoa on lainattavissa maksutta video cd:nä. CD-levyllä **nro 1** on Per-Olof Malkin luento ”Takaisin Golgatalle” ja levyllä **nro 2** on Olavi Peltolan luento ”Kunnia Pojalle”. - Tuotanto: Video-CD. S. Peltola

Video CD:t on katsottavissa ja kuunneltavissa television kautta video cd:tä tukevilla DVD-laitteilla sekä PC tietokoneilla (vähintään Pentium 150 MHz/64MB muisti ja 256 värit; 16 bit) joissa on Windows 95, 98 tai Millennium -käyttöjärjestelmä sekä ääniominaisuus).

Laina-aika kaksi viikkoa. Lainausta on maksuton. Katselu/ kuunteluohjeet lähetetään levyjen mukana. Levyjä lainataan siinä järjestyksessä kuin ne on tilattu lainaan. Lainaussyynnot Suomen Evankeliumikoulusta, puh. 019 41 42 43 (arkisin 10-14).

Taloustuki tervetullut

Meiltä on kysytty, voiko Suomen Evankeliumikoulun työtä taloudellisesti tukea ja onko Evankeliumikoululla tarvetta saada tukea. Voimme vastata: Koulun kuluista (muutamien toimistolaitteiden hankinta, kattovalaisimet, puhelimen asennus, tiedotuskirjeiden painatus ja niiden sekä muiden kirjeiden postimaksut jne.) on kesän aikana selvitty eläkkeeni sekä muutaman ystävän antamalla tuella.

Nyt kun toiminta kasvaa, on ystävien taloustuki luonnollisesti tervetullut. Jos tämän kirjeen saajien joukossa siis on sellaisia, jotka voisivat ja haluaisivat auttaa Evankeliumikoulun toimintaa ja sen laajentamista, olisi apu syksyn mittaan hyvin tervetullut. Evankeliumikoulun pankkitili on Lammin SP, Hyvinkää, tili 426012-268782.

Per-Olof Malk
Hallituksen pj.

Tietoa Evankeliumikoulusta saa – ota yhteyttä!

Postiosoite: Riihimäenkatu 42 B 6, 05900 Hyvinkää.

Puhelin: (019) 41 42 43 tai 040 733 6852 (toistaiseksi toimistossa vastataan arkisin klo 10-14 välisenä aikana).

Puhelin suora Per-Olof Malk: 040 716 6648

Sähköpostiosoite: etunimi.sukunimi@evank.org

Internetosoite: www.evank.org

Pankki: Lammin SP, Hyvinkää, 426012-268782

Tutustuta tuttavasi tähän kirjeeseen!

Tämä tiedotus/raamattukirje lähetetään halukkaille noin 4-6 viikon välein. **Alla olevaan listaan** (tai muulle paperille) voi kerätä kirjettä toivovien henkilöiden nimiä ja osoitteita.

Tule mukaan! Tule korottamaan evankeliumin sanoma arkielämän pääasiaksi itsellesi ja muille. Levitä tietoa tästä kirjeestä. Tarjoa sitä kiinnostuneille!

Seuraavat henkilöt toivovat saavansa Suomen Evankeliumikoulun raamattu/ tiedotuskirjeen jatkossa itselleen:

Nimi	Osoite

Oma nimesi ja osoitteesi alle	-----

Osallistu toimintaan: Tarjoa raamattu- ja tiedotuskirjettämme ystävillesi. Kirjoita kirjetämme itselleen toivovien nimet ja osoitteet yllä olevalle lomakkeelle (tai muulle paperille). Lähetä lista kirjekuussa osoitteella *Suomen Evankeliumikoulu, Riihimäenkatu 42 B 6, 05900 Hyvinkää. Kiitos vaivannäöstäsi!*